

Χαιρετισμός του προέδρου της «Πανελληνίας Ένωσης Λογοτεχνών» Νίκου Ταβουλάρη.

«ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΦΩΣ» επιγράφεται η νέα ποιητική συλλογή της εξαιρετης ποιήτριας Στέλλας-Σοφίας Ζυγούρη και πράγματι η ποιήτρια μας ταξιδεύει με φάρο το άδολο και αστραποβόλο φως της ψυχής της και την ποιητική αστραποβολιά των στίχων της. Η ποιήτρια τον γνωρίζει άριστα αυτόν τον δρόμο τόσο ως βιωματική της πορεία όσο και ως πνευματική ενατένιση. Η ευαίσθητη αλλά και υπερβατική πένα της χαράζει τις λέξεις των στίχων όχι στο χαρτί αλλά στην ψυχή μας, τους δίνει άλλη υπόσταση και τις καθιστά σύμβολα, τις ντύνει με φτερά ελευθερίας και πετά μαζί τους στο γαλανό ουρανό της ύπαρξής της. Αγαπημένη της φίλη η Σιωπή, μαθαίνει μέσα από αυτή και εκτιμά την αξία της γραφής της ενδοσκοπώντας στα άδυτα της ψυχής της, όπως η ίδια αναφέρει χαρακτηριστικά: «Αγάπησα τις λέξεις. Αλλά μόνο μέσα στη Σιωπή έμαθα να εκτιμώ την αξία τους». Το «Ταξίδι στο φως» είναι ένα σεργιάνι στις αξίες και τα ιδανικά που φέρνει μέσα της η ποιήτρια. Είναι η αξία της οικογένειας – ο Πατέρας: «το Κλειδί του Παραδείσου» – η Μάνα: το «Απάνεμο Λιμάνι», η αξία της θρησκείας – ο Άγιος της Απλότητας: «καρποφορούν οι αρετές και πλουτίζει η ύπαρξη», η αγάπη για την πατρίδα – Γύθειο: «φως και ακριβό ασήμι» – Ταΰγετος: «δροσιά και φιλή ως την αυγή...»

Η ποιήτρια με τη γραφή της παρομοιάζει τη ζωή σαν θάλασσα και όσες θύελλες και καταιγίδες και αν προκύψουν πάντα θα υπάρχει το φως της ελπίδας ως η «ασφαλής στέγη να κρυφτείς».. ή μήπως να σωθείς από το μαύρο πέπλο της καθημερινότητας; Η ποίηση για τη Στέλλα-Σοφία Ζυγούρη είναι το ταξίδι στην αληθινή πραγματικότητα μέσα από το όνειρο, είναι ο ρυθμικός ήχος της θάλασσας που ξυπνά τη γαλήνη μέσα της, είναι το απάνεμο λιμάνι της ψυχής της.

Στο ποίημα «ΤΑΞΙΔΙ» που έλαβε τιμητική διάκριση από την **Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών** φαίνεται ανάγλυφα ο πλούτος του συναισθηματικού κόσμου της ποιήτριας, που γνωρίζει ν' αγγίζει την ψυχή του αναγνώστη, χωρίς να τον κουράζει με δύσκολες λέξεις ή δυσνόητα μηνύματα. Ο λόγος της λιτός, ευθύς μα ταυτόχρονα διεισδυτικός, καταφέρνει να συνεγείρει τα συναισθήματα μα και τον νου του αναγνώστη: Με λόγια άνθη, το όνειρο κεντά, στο άδειο «τώρα» δίνει υπόσταση και χρώμα..

Παιδί η καρδιά τ' άστρα της μετρά,
και στων ονείρων κατοικεί, των μύθων της τη Χώρα»..!

Ένα αιώνιο ταξίδι στην ονειροχώρα των παιδιών που μετρούν τ' άστρα, στη μυθική τη Χώρα του ονείρου, κεντώντας το με άνθη δίνοντας χρώμα στη μουντή καθημερινότητα. Όλα αυτά που πρέπει να εμπεριέχονται σε ένα ποίημα υπάρχει σ' αυτούς τους στίχους: εικόνα, συναίσθημα, φαντασία, ελπίδα.

Στο «ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΦΩΣ», η ίδια η ποιήτρια είναι ένα κομμάτι φωτεινό και με καράβι τη γνησιότητα της γραφής και των συναισθημάτων της οδηγεί κι εμάς στις ψυχής μας το γαλήνιο λιμάνι.

Εύχομαι στη Στέλλα – Σοφία Ζυγούρη καλό ταξίδι στο πέλαγος της ποίησης και προορισμός της να είναι εκείνο το ανέφικτο, που μόνο στους γνήσιους ποιητές φανερώνεται ν' αχνοφέγγει στην άκρη του αέναου, φωτοβόλου ορίζοντα του πνεύματος.

Νίκος Ταβουλάρης

Ποιητής-Πεζογράφος-Δοκιμογράφος

Πρόεδρος της «Πανελληνίας Ένωσης Λογοτεχνών»

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΦΩΣ

1. Ταξίδι

Διάκριση στον 33ο Διαγωνισμό της Πανελλ/νιας Ένωσης Λογοτεχνών

Μεσ' στις στεγνές τις ώρες της Σιωπής,
μικρή νεράίδα η Έμπνευση, με παίρνει απ' το χέρι.
Δροσάτη αύρα το φτερούγισμα ψυχής,
στ' άρρητα αρμενίζει η καρδιά, τα μυστικά τα μέρη..
Τα χείλη βρέχουμε στις Ποίησης «νερό»,
δροσοσταλίδες λαμπυρίζουν στα ..φτερά μας
«Ας μείνουμε λίγο ακόμα» της ζητώ..
Και ας διαρκέσει το όνειρο όσο χτυπά η καρδιά μας..!
Στάθηκε τότε η σκέψη στη στιγμή τη μαγική,
όπου ακουμπά και η ψυχή και χαλαρώνει,
σαν θεατής που τη ζωή του αμέτοχα κοιτά,
κι ότι κοιτάς .. δεν είσαι εσύ..
Είναι κι αυτή μια σκέψη που λυτρώνει..!
Με λόγια άνθη, το όνειρο κεντά,
στο άδειο «τώρα» δίνει υπόσταση και χρώμα..
Παιδί η καρδιά τ' άστρα της μετρά,
και στων ονείρων κατοικεί, των μύθων της τη Χώρα..!

2. Ουρανός και γη

Πιο πέρα απ' το όνειρο, η σκέψη δεν υπάρχει,
μόν' η ψυχή παρατηρεί, βλέπει και καταγράφει.
Μια ουτοπία λευκόχρυση στήνει χορό στη νύχτα.
Πόση αιώνια ομορφιά για τα φθαρτά μας μάτια..!
Το Γύθειο λούστηκε με φως και ακριβό ασήμι!

Την πέτρινη θωριά του Ταυγέτου,
δειλά τ' Αυγούστου η Πανσέληνος αγγίζει,
με το χλωμό της φως τον αγκαλιάζει,
την πέτρινη ψυχή του συγκλονίζει!

Αγέρωχη η καρδιά του αναριγά
στη σπάνια ομορφιά εκστατική,
την αργυρή αρχόντισσα σαν αποχαιρετά,
δάκρυ, δροσιά, φιλί ως την αυγή..!

3. Μια γλυκιά ώρα

Λευκό τριαντάφυλλο το όνειρό μου
καρδιάς ανάταση, ήλιου φιλί
αγάπη δίπλα μου, τόσο σιμά μου
γαλήνη γέμισε γέλιο η ψυχή!
Στιγμή Ουράνια με τόση λάμψη
του νου εξύψωση και χαραυγή
τόση χαρά πώς να εκφράσεις;
Νάμα στα μάτια κυλά το δάκρυ

πηγή υπέρχειλη πια η ψυχή!
Ελπίδας νεύμα σκιρτά η καρδιά μου,
ξυπνά το όνειρο και μου γελά
τι κι αν το ένιωθα πολύ μακριά μου;
Ήτανε δίπλα μου, τόσο κοντά!

4. Ταξίδι στο φως

Με ταξιδεύεις ποίηση
στου ονείρου το απέραντο.
Στους πέντε ωκεανούς
δροσίζονται οι αισθήσεις.
Αιώνιο φως το πνεύμα μου
σμιλεύει κι ευωδιάζει.
Στων κυμάτων της ζωής
αφρός λούζει την πίστη μου
ελπίδα καθαγιάζει.

5. Γύθειο

ΓΥΘΕΙΟ! στο απομεσήμερο
βγήκε η ψυχή στα μονοπάτια τα κρυφά να σεργιανίσει.

Να ακούσει λόγια άρρητα,
με μια σταλιά ζωής να ξεδιψάσει...

Ο νιος ο αέρας χάιδευε γοργό το πέρασμά της
η θάλασσα φλυάριζε παιχνίδια στα νερά της.
Σκλάβα, αιώνια λεύτερη, άγρια, γαληνεμένη,
οικεία, αφιλόξενη σαν είν' ανταριασμένη.
Αμφίθυμη...
Πόσο ψυχή της μοιάζεις!